

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 75/22
Luxembourg, 5. maj 2022

Sodba v zadevi C-179/21
Victorinox

Trgovec, ki na spletnih mestih, kot je Amazon, ponuja blago, ki ga ni sam proizvedel, mora potrošnika obvestiti o garanciji proizvajalca, če je to garancijo izpostavil kot osrednji ali odločilni element svoje ponudbe

Družba absoluts -bikes and more- GmbH & Co. KG (v nadaljevanju: absoluts) je na spletni trgovski platformi Amazon ponujala v prodajo izdelek švicarskega proizvajalca. Stran spletnega mesta Amazon, na kateri je bila ta ponudba prikazana, ni vsebovala nobene informacije o kakršni koli garanciji, ki jo daje družba absoluts ali tretja oseba, pa je bila v rubriki z naslovom „Druge tehnične informacije“ povezava, prek katere je uporabnik lahko dostopal do informativnega lista, ki ga je sestavil proizvajalec.

Konkurenčna družba je menila, da družba absoluts ni zagotovila zadostnih informacij o garanciji, ki jo je dal proizvajalec, zato je na podlagi nemške ureditve o nelojalni konkurenci vložila tožbo, s katero je predlagala, naj se družbi absoluts naloži prenehanje ponujanja takšnih ponudb. Zadeva je prispela do Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče, Nemčija), slednje pa je dvomilo o tem, ali mora trgovec, ki je v položaju družbe absoluts, na podlagi Direktive o pravicah potrošnikov¹ potrošnika obvestiti o obstoju tržne garancije, ki jo daje proizvajalec. Navedeno sodišče se je prav tako spraševalo o obsegu takšne obveznosti in pogojih, v katerih ta obveznost nastane.

Sodišče je v sodbi razsodilo, da **mora trgovec** na podlagi Direktive o pravicah potrošnikov **potrošniku zagotoviti predpogodbene informacije o tržni garanciji proizvajalca, če ima potrošnik pravni interes za pridobitev teh informacij**, da se odloči, ali bo s trgovcem sklenil pogodbo. Sodišče je prav tako razsodilo, da morajo te informacije zajemati vse informacije o pogojih uporabe in uveljavljanja take garancije, ki potrošniku omogočajo, da sprejme tako odločitve.

Presoja Sodišča

Na prvem mestu, v zvezi z vprašanjem, ali mora trgovec potrošnika obvestiti o obstoju tržne garancije proizvajalca,² je Sodišče pojasnilo, da če se predmet pogodbe nanaša na blago, ki ga izdeluje subjekt, ki ni trgovec, mora ta obveznost zajemati vse bistvene informacije v zvezi s tem blagom, da bi se potrošnik lahko odločil, ali želi s trgovcem skleniti pogodbo. Po mnenju Sodišča te informacije zajemajo glavne značilnosti blaga³ in načeloma vse garancije, ki so neločljive povezane z blagom, vključno s tržno garancijo, ki jo da proizvajalec. Vendar je Sodišče navedlo, da čeprav posredovanje informacij o tržni garanciji proizvajalca potrošniku zagotavlja visoko raven varstva, se **brezpogojna obveznost zagotavljanja takih informacij** v vseh okoliščinah **zdi nesorazmerna**. S takšno obveznostjo bi bili namreč trgovci zavezani, da opravljajo znatno delo

¹ Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2011, L 304, str. 64; v nadaljevanju: Direktiva o pravicah potrošnikov).

² Člen 6(1)(m) Direktive o pravicah potrošnikov. V skladu s to določbo mora trgovec potrošniku, preden pogodba, sklenjena na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, ali kaka druga podobna ponudba potrošnika zavezuje, na jasn in razumljiv način zagotoviti informacije o obstoju in pogojih poprodajne pomoči, poprodajnih storitev in tržnih garancij.

³ Ta obveznost je določena v členu 6(1)(a) Direktive o pravicah potrošnikov.

zbiranja in posodabljanja informacij v zvezi s takšno garancijo, čeprav ti trgovci niso nujno v neposrednem pogodbenem razmerju s proizvajalci in vprašanje tržne garancije proizvajalcev načeloma ne spada v pogodbo, ki jo nameravajo skleniti s potrošnikom.

Zato je Sodišče v okviru tehtanja visoke ravni varstva potrošnikov in konkurenčnosti podjetij menilo, da **mora trgovec potrošniku posredovati predpogodbene informacije o tržni garanciji proizvajalca le, če ima potrošnik legitimen interes za pridobitev teh informacij**, da se odloči, ali bo s trgovcem sklenil pogodbo. Ta obveznost trgovca torej ne nastane že zaradi obstoja te garancije, temveč zaradi obstoja takega pravnega interesa potrošnika. Sodišče je v zvezi s tem pojasnilo, da je **ta interes izkazan, kadar trgovec tržno garancijo proizvajalca izpostavi kot osrednji ali odločilni element svoje ponudbe**, med drugim kadar jo navede pri prodaji, da bi se tako izboljšala konkurenčnost in privlačnost njegove ponudbe v primerjavi s ponodbami njegovih konkurentov.

Sodišče je dodalo, da je treba za ugotovitev, ali je tržna garancija osrednji ali odločilni element ponudbe trgovca, upoštevati vsebino in splošno obliko ponudbe za zadevno blago, pomen – v smislu navedbe pri prodaji ali oglaševanju – omembe tržne garancije proizvajalca, mesto, ki ga ta omemba zavzema v ponudbi, verjetnost zmote ali zmede, ki lahko nastane zaradi te omembe pri normalno obveščenem ter razumno pozornem in preudarnem povprečnem potrošniku glede različnih garancijskih pravic, ki jih lahko ta potrošnik uveljavlja, ali glede dejanske identitete dajalca garancije, obstoj pojasnil v ponudbi v zvezi z drugimi garancijami, povezanimi z blagom, ter kateri koli drug element, na podlagi katerega se lahko izkaže objektivna potreba po varstvu potrošnika.

Na drugem mestu, Sodišče je v zvezi z vprašanjem, katere informacije je treba zagotoviti potrošniku v zvezi s „pogoji [...] tržnih garancij“ proizvajalca⁴, menilo, da mora trgovec potrošniku, da se uresniči pravni interes potrošnika za pridobitev informacij v zvezi s tržno garancijo, da bi se ta lahko odločil, ali bo s trgovcem sklenil pogodbo, posredovati vse informacije o pogojih uporabe in uveljavljanja zadevne tržne garancije. Poleg trajanja in geografskega območja garancije, ki sta izrecno navedeni v členu 6(2), druga alineja, Direktive o prodaji potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij⁵, lahko te informacije vključujejo ne samo kraj popravila v primeru poškodb ali morebitne omejitve garancije, temveč tudi, glede na okoliščine, ime in naslov dajalca garancije.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

⁴ Ta pojem je naveden v členu 6(1)(m) Direktive o pravicah potrošnikov.

⁵ Direktiva 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o nekaterih vidikih prodaje potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 4, str. 223).